

Zaaknummer 2002-T016 B

29 juli 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads.

1. De procedure

Op 4 mei 2016 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, een beslissing gegeven inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde [naam]. De KLAC heeft de klacht niet ontvankelijk verklaard.

Mr. Geraads heeft bij brief van 19 mei 2016 (ingekomen op 23 mei 2016) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 4 mei 2016.

Mevrouw mr. A.M.W. Verdegaal heeft bij brief van 3 juni 2016 (ingekomen 6 juni 2016) namens de Congregatie Fraters van Tilburg gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 24 juni 2016 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. Het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen.

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van het bezwaarschrift van klager. Door klager is – onder meer – aangevoerd:

Uit de zittingsaantekeningen van de griffier van de KLAC is op pagina 3 onderaan te lezen dat frater [naam] tijdens de hoorzitting heeft gezegd dat er drie gesprekken zijn geweest tussen klager en frater [naam]. In verband daarmee is het argument van de KLAC in haar beslissing dat er in totaal vijf gesprekken met frater [naam] zouden hebben plaatsgevonden op zijn minst onbegrijpelijk, maar ook onjuist.

Daarnaast overweegt de KLAC in haar beslissing in overweging 2.6.4. dat ter zitting zou zijn gebleken dat tijdens de gesprekken met frater [naam] het seksueel misbruik wel degelijk aan de orde is geweest. Frater [naam] heeft echter tijdens de hoorzitting juist uitdrukkelijk gezegd dat er niet is gesproken over het seksueel misbruik. Uit de zittingsaantekeningen komt naar voren dat frater [naam] heeft gezegd wel te hebben gesproken over de gevolgen en over geld.

Daarbij heeft klager moeite met de laatste bijzin van overweging 2.6.4.. Hierin staat vermeld dat niet zou zijn gesproken over het seksueel misbruik vooral omdat klager daar zelf toen (nog) niet aan toe was. Dit is een conclusie van de KLAC die op geen enkele wijze is gestoeld op iets dat klager hierover zelf heeft gezegd of kan worden geconcludeerd uit hetgeen klager door de voorzitter of een ander lid van de KLAC is gevraagd. Daarbij meent klager dat het op de weg van de KLAC had gelegen om hiervan bevestiging te vragen bij klager. Dit is niet gebeurd.

Klager meent ook dat de KLAC hem ten onrechte niet heeft bevestigd ten aanzien van de vraag voor welke schade het bedrag van € 25.000,00 nu werd betaald. Naar klagers mening volstaat niet om slechts te verwijzen naar de letterlijke tekst van de vaststellingsovereenkomst, nu deze multi-interpretabel is.

3. De beoordeling

- 3.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC als bedoeld in artikel 18 en 19 van de Procedure door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer is van oordeel dat een beslissing van de KLAC met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht gelijk dient te worden gesteld aan een advies van de KLAC als bedoeld in artikel 18 en 19 van de Procedure. De beginselen van een behoorlijke klachtenbehandeling brengen met zich mee dat een klager, aangeklaagde of de kerkelijke gezagsdrager ook tegen een dergelijke beslissing bezwaar kan indienen. Klager kan dan ook worden ontvangen in zijn bezwaar tegen de niet- ontvankelijkverklaring van zijn klacht.

- 3.2. De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een beslissing is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar gegeven beslissing heeft kunnen komen.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat de klacht niet ontvankelijk dient te worden verklaard.

- 3.3. De bijzondere kamer is van oordeel dat klager gevolgd kan worden in zijn betoog dat tijdens de zitting door frater [naam] is gezegd dat er drie gesprekken hebben plaatsgevonden tussen klager en hem. Dat er in het advies kennelijk abusievelijk staat vermeld dat er vijf gesprekken zouden hebben plaatsgevonden tast het oordeel van de behandelende kamer niet aan over het feit dat er gesprekken hebben plaatsgevonden tussen klager en frater [naam]. Het aantal gesprekken is daarvoor niet van wezenlijk belang. Dit punt kan dan ook niet leiden tot een gegrondverklaring van het bezwaar.

- 3.4. De bijzondere kamer kan klager niet volgen voor zover het gaat om de stelling dat uit de behandeling van de klacht ter zitting niet zou zijn gebleken dat tijdens de gesprekken van klager met frater [naam] het seksueel misbruik wel degelijk aan de orde is geweest. Op grond van de zittingsaantekeningen kan worden geconcludeerd dat frater [naam] heeft bedoeld – zoals door de behandelende kamer onder 2.6.4. is overwogen – dat er over het seksueel misbruik is gesproken maar niet uitvoerig tot in detail. Nu desbetreffende motivering van de beslissing de terughoudende toetsing van de bijzondere kamer kan doorstaan, kan dit punt ook niet leiden tot een gegrondverklaring van het bezwaar.
- Hetzelfde geldt voor het feit dat de behandelende kamer ten onrechte zou hebben geconcludeerd dat er niet zou zijn gesproken over het seksueel misbruik vooral omdat klager daar zelf toen (nog) niet aan toe was. Al zou dit punt feitelijk onjuist zijn dan, zou dit niet inhoudelijke tot een ander oordeel van de behandelende kamer hebben kunnen leiden.
- 3.5. De bijzondere kamer kan klager evenmin volgen in zijn stelling dat de KLAC hem ten onrechte niet heeft bevraagd ten aanzien van de vraag voor welke schade het bedrag van € 25.000,00 nu werd betaald. In haar beslissing heeft de behandelende kamer herhaald wat uit de vaststellingsovereenkomst bleek. Dit is niet feitelijk onjuist. Ook dit is naar het oordeel van de bijzondere kamer geen reden om tot een gegrondverklaring van het bezwaar te komen.
- 3.6. De bijzondere kamer komt dan ook tot het oordeel dat de behandelende kamer in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen en dat er geen sprake is van een dusdanige schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling dat het tot gegrondverklaring van het bezwaar dient te leiden.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 29 juli 2016 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.